

# مفاهیم اصطلاحات در آثار مبارکه ( )

(۱۳)

فاروق ایزدی نیا

نسخه اصل فارسی



## مفاهیم اصطلاحات در آثار مبارکه (۱۳)

فاروق ایزدی نیا

مخالفت‌ها با امر مبارک

در طول تاریخ ظهور ادیان، همواره با مظهر ظهور جدید مخالفت شده و نفس پیامبر الهی و پیروانش در معرض لطمات و ضربات و اذیت و آزار قرار گرفته‌اند. اما، نفس استقامت آنها و تلاش برای بیان حقایقی که مظهر الهی عنایت کرده، نهایتاً اثر بخشیده و در قلوب نفوس انسانی نفوذ کرده و آنها را متحول و تقلیب کرده است. البته امر بهائی نیز مستثنی از این قاعده کلی نبوده و نخواهد بود. مضافاً نظر به عظمت امرالله در این زمان، شدت مخالفت‌ها به مراتب اعظم از قبل بوده و خواهد بود. هرچه آوازه امر الهی بلندتر شود، هر قدر گسترش بیشتر یابد، هر قدر تعداد نفوسی که به آن اقبال می‌کنند ازدیاد یابد، میزان مخالفت شدیدتر خواهد شد. چه که این مخالفت‌ها به منزله دُهنی است که برای اشتعال آتش امرالله ضرورت دارد. این سنت الهی است و البته در سنت الهی نه تغییری به وجود آید نه تحوّل صورت گیرد.



ORIGINAL

در لوحی به افتخار شهدای اصفهان فرمودند، "در امرالله نفس خرابی سبب آبادی است و حقیقت ذلت سبب عزت کبری. بی نام و نشانی عزت عظمی." (پیام آسمانی، ج 1، ص 38)

توجه به هدایات مظهر ظهور و طلعات مقدسه است که احبای الهی را اولاً واقف به جمیع امور می کند که چرا این مخالفت ها صورت می گیرد و ثانیاً آنها را در صراط الهی مستقیم می سازد چه که می دانند این صراط به جگای منتهی می شود و ثالثاً آنها را از خوف و هراس بر حذر می دارد و آگاه می سازد که لطف و عنایت الهی همیشه با آنها است و رابعاً به آنها می آموزد که چگونه در مقابل این مخالفت ها واکنش نشان دهند تا یش از پیش به هدایت خلق خدا منجر شود. این موضوع، با توجه به بیانات مبارکه در چند بحث مطرح می گردد:

### منشأ مخالفت ها

تصوّرات مخالفین چنان است که می توان با شدت عمل و حرکت های ایدایی مؤمنین به امر جدید را از ایمان به مظهر ظهور منصرف کرد. بدین جهت است که تدریجاً اذیت و آزار را شدت می بخشند. جمال مبارک می فرمایند، "در این کور ملاحظه شد که این همج رعاع گان نموده اند که به قتل و غارت و نفی احبای الهی از بلاد توانند سراج قدرت ربّانی را بیفserند و شمس صمدانی را از نور باز دارند. غافل از این که جمیع این بلایا به منزله دهن است برای اشتعال این مصباح. کذلک یدلّ الله ما یشاء و اِنَّه علی کلّ شیء قدير." (مجموعه الواح طبع مصر، ص 370)

این تاریکی به هر حال جمیع عالم را احاطه کرده است و از قدیم الایام نور با ظلمت در جنگ و ستیز بوده است. این است که حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"ظلمت ضلالت است که شرق و غرب را احاطه نموده است و با نور هدایت در این کور عظمت در جنگ و ستیز است و سهم و سناش بسی تند و تیز و لشگرش بسیار خونریز." (منقول در ظهور عدل الهی، ص 12)

راجع به کیفیت آن نیز بیان می فرمایند که، "الیوم قوای رؤسای ادیان باجمعهم متوجه تشتیت انجمن رحمان و تفریق و تخریب بنیان حضرت یزدان است و جنود مادی و ادبی و سیاسی جهان از هر جهت مهاجم چه که امر عظیم است عظیم و عظمت امر در انظار واضح و لائح." (مکاتیب عبدالبهاء، ج 1، ص 254)

نکته جالب تر آن که منشأ این مخالفت‌ها، عشق احبای الهی به مولای محبوبشان است در خطابی به "جناب آقا سید زین العابدین"، حضرت عبدالبهاء می‌فرمایند، "...چنین مصائبی که از هر جهت مستولی گشت در هیچ عهدی وقوع نیافت. این همه آوازه‌ها از شه بود. آن دلبر طرار چون زلف مشکبار را به دست باد صبا داد، البتّه خاطر عاشقان پریشان گردد. امری به این عظمت که در قطب امکان سرپرده مجد بلند نموده البتّه صدهزار طوفان دارد. لهذا شما مکدر نباشید. بگذرد این روزگار تلخ تر از زهر. تا طوفان و برف و بوران در زمستان نشود، بهار مشکبار نیاید و دشت و کُھسار سبز و خرّم نشود و گل و ریاحین روی زمین را بهشت ننماید." (مآخذ اشعار در آثار بهائی، ج 2، ص 261)

حضرت ولی امرالله درباره وقوع این حوادث می‌فرمایند: "مولای محبوب و فقید ما قطعاً و مکرراً اعلام فرمودند که امر الهی در آتیۀ ایّام، در حصول آمادگی برای جلال و عظمت سیطرۀ موعود در نظم بدیع، شاهد اوقات بس دشواری خواهد بود و از مراحل خطیر و حیاتی عبور خواهد کرد، که به وضوح تامّ با تاریخ دلاورانه پرتلاطم گذشته بر ما ثابت شده است." (ترجمه - Baha'i Administration، ص 60-61)

وقتی منشأ این مخالفت‌ها برای ما روشن باشد، باید یقین داشته باشیم که حاسدان و مخالفان ابداً از پا نخواهند نشست و روز به روز بر مخالفت خویش خواهند افزود. زیرا نظم کهن در حال فرو ریختن است و لهذا حامیان آن با قوّت بیشتر سعی در حفظ آن نمایند و بر نظم نوین و بدیع الهی مهاجم می‌شوند. حضرت ولی امرالله چنین بیان می‌فرمایند:

"پیروان امر حضرت بهاءالله باید به یقین بدانند که هرچه مراحل تجزّی و تلاشی جامعه بشری امروزی پیش تر رود به همان نسبت نیز شدّت طوفان‌هایی که به این امر نباض الهی هجوم می‌کند بیشتر خواهد شد. همچنین باید بدانند که قلعه‌نشینان مقتدر ادیان گذشته هرگز نمی‌خواهند از تسلط خویش بر آراء و افکار مردم دست بردارند. از این روی به مجردی که از دعوی عظیم حضرت بهاءالله کما هو حقّه باخبر گردند قیام بر ضدّش خواهند نمود و در آن وقت است که این آئین نوزاد مقاوم با دشمنانی روبرو خواهد شد که به مراتب از روحانیون متعصب و خونخوار دوران گذشته قوی تر و مکارترند. بلی هنگامی که تمدن کنونی به سکرّات موت افتد و رعشۀ مرگ بر هیکلش نشیند امر الهی نیز با دشمنانی روبرو گردد که بر صدمات و لطماتی که تا به حال متحمّل شده به مراتب بیفزایند." (نظم جهانی بهائی، ص 21-22)

این حملات فقط به قوه روحانی احباء نخواهد بود. بلکه به تأسیسات و تشکیلات امریه نیز مهاجم هستند زیرا آنها را وسیله انتشار امرالله و اداره و هدایت جمع اهل بهاء می‌دانند. حضرت ولی امرالله تأکید دارند:

"برای آن که از وسعت و کیفیت قوایی که با امر مقدس الهی مقابله خواهند کرد باخبر شویم کافی است که به این بیان و انذار حضرت عبدالبهاء توجه نمایم... به طوری که ملاحظه می‌شود این بیانات مبارکه هم از شدت مبارزه‌ای که اهل بهاء در پیش دارند حکایت می‌کند و هم به پیروزی کامل ستایندهگان اسم اعظم در آن مبارزه و مقابله شهادت می‌دهد. بی اقوام و ملل جهان و پیروان جمیع ادیان متعاقباً قیام خواهند کرد تا وحدت امر بهاء را در هم شکنند و قوایش را تحلیل بخشند و نام مقدسش را آلوده کنند. آنها تنها به قوه روحانی امر بهائی هجوم نخواهند برد. بلکه به تشکیلات بهائی که به منزله مجرا و وسیله و تجسم آن روح قدسی در عالم امکان است نیز حمله‌ور خواهند شد." (نظم جهانی بهائی، ص 22-23)

حتی تشکیلات مسیحیان نیز وقتی اضمحلال خود و پیشرفت امرالله را مشاهده نمایند، با کمال شدت و حدت به مخالفت قیام می‌نمایند. حضرت ولی امرالله آن را چنین بیان می‌کنند:

"هیچ منصفی نیست که اذعان نکند که امروز قوای لامذهبی و فلسفه مادی صرف و وثنیت فاحش که در این زمان نشر و تحکیم یافته حال بر بعضی از قوی‌ترین مؤسّسات مذهبی در مغرب زمین حمله‌ور گشته است و هیچ کس نیست که به دقت شاهد پیشرفت امر حضرت بهاءالله باشد و نداند که آن مؤسّسات روز به روز مضطرب‌تر می‌گردند و نداند که بعضی از آن دستگاه‌های مسیحی از تأثیرات نافذه امر بهائی، فی‌الجمله، آگاهند و نداند که چون ذاتاً آن دستگاه‌ها تحلیل یابد و انضباطشان سست شود آن وقت با رعبی عمیق بر ارتفاع نظم بدیع حضرت بهاءالله خواهند نگرست و رفته رفته بر ضدش قیام خواهند کرد و نفس این قیام سقوطشان را تسریع خواهد نمود" (نظم جهانی بهائی، ص 127)

جالب آن که حضرت ولی امرالله قدمی فراتر گذاشته به مخالفت و قیام کلیه دول و ملل و پیروان جمیع ادیان که طالب توقّف در پیشرفت امر جمال رحمن هستند اشاره صریح دارند که بخشی از آن تحقّق یافته و برخی در آینده واقع خواهد شد:

"دولت‌ها، نژادها، طبقات اجتماعی و ادیان، که با غبطه و حسادت ناظر ازدیاد روزافزون شأن و حیثیت امرالله هستند و از قوه منسجم کننده آن مرعوب، و اسکات ندایش و تضعیف و انهدام مبانی آن را طالب هستند، حملات و تهاجمات خود به این امر مبارک را شدت و ازدیاد خواهند بخشید. این

جامعه، کاملاً اطمینان دارم که، بی‌اعتنا به مجهولیت نسبی که در زمان حال مُحاط به آن است، و متهور و بی‌باک در مقابل قوایی که در آتیۀ ایام در مقابل آن صف خواهند کشید، هر قدر آلام و اوجاع عصری مشحون از مصائب و بلایا آزار دهنده باشد، بی آن که از صراط مستقیمش ادنی انحرافی جوید، در آرامش و سکونش ادنی خللی وارد آید، یا در عزم جزمش ادنی وقفه یا انعطافی ایجاد شود، یا در اعتقاداتش ادنی تزلزلی پدید آید، به سوی سرنوشت محتوم خود پیش خواهد رفت." (ترجمه - دستخط حضرت ولی امرالله منضمّ به مکتوب 5 ژوئیه 1938 که از طرف هیکل مبارک به محفل روحانی ملی ایالات متّحده و کانادا نوشته شده و در Messages to America: Selected Letters and Cablegrams Addressed to the Baha'is of North America 1932-1946، ص 14 درج شده است)

اما تمامی اینها در پیشرفت امرالله تأثیر منفی نگذارد بلکه هر دم بر ترقی و تقدّم آن بینفزاید. چه که احباء اطمینان راسخ دارند که حضرت بهاءالله از افق اعلی حامی و مؤید احباء در اقدامات و حارس و حافظ امر مبارکش است. حضرت ولی امرالله می‌فرمایند:

"ترقی و تقدّم مقاومت ناپذیر امر حضرت بهاءالله... که به واسطۀ تأثیرات محرّکه ناشی از نابجردی اعداء آن و نیز قوای مکنون در امر الهی صورت می‌گیرد، به رشته‌ای از ضربان‌های منظمی تبدیل شده، که از طرفی در اثر فوران‌های حادّ و شدید دشمنانش و از طرف دیگر با شور و هیجان قوه الهی شدت یافته و به آن سرعت می‌بخشد، با قوه محرّکه دائم‌التّزایدی، در مسیری تعیین شده از قبل به ید اقتدار حیّ قدیر، هر دم شتابی بیشتر می‌گیرد." (ترجمه - دستخط حضرت ولی امرالله منضمّ به مکتوب 12 اوت 1941 محرّره از طرف هیکل مبارک به محفل روحانی ملی ایالات متّحده و کانادا، مندرج در Messages to America: Selected Letters and Cablegrams Addressed to the Baha'is of North America 1932-1946، ص 51)

منشأ دیگر این مخالفت‌ها و حملات، وضعیت نابسامان عالم انسانی و مواجهۀ آن با بحران‌های عظیم است. در واقع طوفانی است که ناچار به جامعه بهائی نیز مهاجم خواهد بود. در واقع وقتی حضرت بهاءالله می‌فرمایند، "قد اضطرب النّظم من هذا النّظم الأعظم و اختلف التّرتیب بهذا البدیع..."، شکی نیست که احبای الهی و امر اعرّ صمدانی نیز در معرض چنین فشارها و هجوم‌هایی قرار خواهد گرفت و باید همواره در کمال آمادگی باشیم تا بتوانیم از عهدۀ هر گونه هجوم و حمله‌ای بر آییم. حضرت ولی امرالله به کلامی واضح بیان می‌فرمایند که:

"بحران‌های شدید و متواتر که توده عظیم و دائم‌التزاید جامعه بشری را احاطه نموده و با سطوت و هیبت غیر قابل مقاومتی رو به بسط و افزایش است قهراً متوجه جامعه جهانی بهائی، که شعب و دوائرش به اقصى نقاط عالم گسترده شده، خواهد گردید و اثرات نامطلوب آن ولو به نحو موقت و محدود محسوس و مشهود خواهد شد. آیا می‌توان تصور نمود ظهور چنین انقلاب عظیم که ارکان اجتماع و مذهب و دعائم اقتصاد و سیاست را در سراسر جهان متزلزل نموده و انظمه سیاسی و اصول جنسی و شئون اجتماعی و موازین ادبی و علائق دینی و مناسبات تجاری را مضطرب و منقلب ساخته با وجود حدت و عظمت و صولت و دهشتی که نظیر آن در قرون و اعصار سالفه مشاهده نشده عکس‌العملی نسبت به مؤسّسات و مشروعات امر نوزاد الهی، که تعالیش تأثیر مستقیم و حیاتی راجع به هر یک از حدود و ضوابط مذکوره داشته و دارد، ظاهر نخواهد ساخت و مؤسّسات و مشروعات مذکوره از آفات و گزند آن محفوظ و از اثرات و عواقبش مصون و محروس خواهد ماند؟

بنابراین، جای شگفتی نیست اگر نفوسی که لوای چنین امر عظیم و سریع‌التقدّم رحمانی را برافراشته و اهل عالم را به استظلال در ظلّ ظلیل آن دعوت نمایند، معرض فشار و تأثیر قوای مدهشۀ مُرعبه که جهان بشریت را متزعزع نموده قرار گیرند و خود را در گرداب اغراض و اهواء سیئه عصبه غرور مستغرق و محصور مشاهده کنند چندان که حرّیت و آزادیشان محدود و اصول و مبادئشان مردود و تأسیسات و معاهدشان مطرود و اهداف و مآربشان مذموم و حقوق و اختیاراتشان مسلوب و اذکار و دعاویشان غیرمعتبر و مظنون قلهداد گردد." (ظهور عدل الهی، ص 5-6)

### عظمت امرالله و عظمت مخالفت‌ها

بدیهی است هر قدر امر الهی عظیم‌تر باشد میزان مخالفت‌ها بیشتر خواهد بود. در این دور صمدانی آثار آن از بدایت ظهور حضرت ربّ اعلی آشکار شده است. آنچه که طلعت اعلی بنفسه المقدّس تحمل فرمودند و مخالفت‌های شدیدی که در سراسر ایران و سپس عراق با امر الهی شد، گویای این حقیقت است.

حضرت عبدالبهاء می‌فرمایند، "امر عظیم است عظیم و مقاومت و مهاجمه جمیع ملل و امم شدید است شدید. عنقریب نعره قبائل افریک و امریک و فریاد فرنگ و تاجیک و ناله هند و امت چین از دور و نزدیک بلند شود و کلّ به جمیع قوا به مقاومت برخیزند و فارسان میدان الهی به تأییدی از ملکوت ایهی به قوت ایقان و جند عرفان و سپاه پیمان جند هُنالک مهزوم من الأحزاب را ثابت و آشکار نمایند." (مجموعه مکاتیب حضرت عبدالبهاء، شماره 88، ص 209)

حضرت ولی امرالله این مخالفت‌ها را نویدی برای اهل امریک می‌دانند. خطاب به آنها می‌فرمایند: "حال حُسن شهرت امرالله بسیار منتشر شده و عظمتش ظاهر گشته و عنقریب هیجانی عظیم در قلوب نفوس برانگیزد. پس، ای اهل امریک، بسیار شاد و مستبشر باشید و در وجد و سرور آئید." (نقل از ترجمه توفیق "آمریکا و صلح اعظم"، صفحه 48 منتخباتی از توقیعات حضرت ولی امرالله به همراه پیام رضوان (2003)

حضرت عبدالبهاء این مخالفت‌ها را، که در دوران حیات مبارک کم نبوده، برای آینده پیش‌بینی می‌فرمایند که با شدت و حدت بیشتری رخ خواهد داد. می‌فرمایند: "عنقریب در این ایام اریاح امتحان از شطر افتتان به هبوب آید و گردباد آزمایش از هر جهت به حرکت آید و آنچه در الواح الهیه اخبار داده شده است کلّ ظاهر گردد و چون امر عظیم است البتّه امتحان عظیم خواهد بود. هر سال که بهارش رشک فردوس جنان است و ربیعش لطیف و بدیع و گل و ریحانش و سنبلی و ضمیرانش در غایت طراوت و لطافت و میوه و بارش و فواکه مشبک‌ارش در نهایت حلاوت، البتّه طوفان بارانش و بوران زمستانش و برف و یخ و طغیان سیل روانش نیز شدید است. تا این شدت برودت احاطه ننماید، آن بهار جان‌پرور جهان را نیاراید و جمال گل چهره نگشاید و مرغان چمن نسراید و کوه و دشت رشک بهشت برین نگرده. باری، امرالله آنچه امتحانش عظیم و افتتانش شدید شود، قوت و قدرتش در عالم ظهور پدید گردد و انوارش در شرق و غرب جهان ساطع و مُضئ شود." (منتخباتی از مکاتیب، ج 4، ص 151)

### عکس العمل احبای الهی

تحمّل نفوس انسانی در مقابل شداید و مخالفت‌ها یکسان نیست. گو این که از پیش فرموده‌اند که خداوند تکلیف ما لایطاق نکند و هر نفسی را در حدّ و اندازه طاق او در مواجهه با مخالفت اعدا قرار دهد. با این همه، دستورالعمل‌های یکسانی به جمیع عنایت می‌شود که توجه به آنها لازم است.

نخستین توصیه صبر و بردباری است. لوحی است به نام لوح خراسان که به امر جمال مبارک از قلم حضرت عبدالبهاء صادر شده است. چون جمال قدم امر فرموده‌اند، حضرت ولی امرالله در توفیق 113 آن را به جمال قدم نسبت داده‌اند. جناب اشراق خاوری در تشریح توفیق مبارک 113 این مورد را توضیح می‌دهند که حضرت ولی امرالله هنگام نقل این بیانات مبارک، می‌فرمایند: "ای هم‌وطنان جمال قدم و اسم اعظم روحی لضر کم الفداء سلطان قدم، مسّلی اعظم، می‌فرماید قوله ما احلی بیانه و ما ابهی عزه و ذکره... بنا به توضیح جناب اشراق خاوری، "چون به امر جمال قدم بوده است که فرموده‌اند

به حضرت عبدالبهاء که پیغام مرا، پیام مرا، به احباء خراسان برسان، لهذا حضرت ولی امرالله این بیانات را نسبت به جمال قدم داده‌اند که می‌فرمایند سلطان قدم، مسلی اعظم چنین فرموده‌اند، در حقیقت این پیام از جمال مبارک است." (توقیع ۱۳ بدیع، عبدالحمید اشراق خاوری ص ۸۱)

باری، حضرت عبدالبهاء در این لوح می‌فرماید، "یا حمامة الوفاء خاطی الضعفاء انه إذا وجدت الضراء اشتدت، البأساء امتدت والأرض ارتجفت والجبال ارتعدت وزوابع الشدائد أحاطت وبحور البلیا ماجت وأریاح الرزایا هاجت وطوفان الامتحان أحاط بالإمكان علیکم بالصبر الجمیل فی سبیل ربکم الجلیل، وإیاکم یا عباد الرحمن أن یعلو منکم الصجیح إذا اشتد أجاج نیران الافتتان وارتفع زفیرها وإیاکم الصریخ والعویل فی سبیل ربکم الجلیل عند ما یتلاطم بحر البلاء ویتفقم أمره من ظلم أهل الطغیان، ولا تحسبوهم بمفازة من العذاب ولا تخشوا بأسهم وجمعهم..."

(مکاتیب عبدالبهاء، ج 1، ص 142 / پیام آسمانی، ج 1، ص 62 / مضمون: ای کبوتر وفا، به ضعیفان بگوی که وقتی دیدید که لطمات شدت یافته و سختی و مشقت امتداد پیدا کرده و زمین به لرزه در آمده و کوه‌ها متزلزل گشته و تندباد شدائد احاطه کرده و دریاهاى بلایا به موج آمد و طوفان بلایا وزید، تندباد امتحان احاطه کرد، باید که صبر جمیل در راه خداوند جلیل در پیش گیرید. ای بندگان خدا، وقتی که شعله آتش افتتان شدت گیرد و صدای آن برخیزد، موقعی که دریای بلا به تلاطم آید و امر او از ستم سرکشان در شدت و سختی افتد، مبادا در راه خدا ناله و فریادتان بلند شود؛ مبادا گریه و زاری کنید و گلایه و بی‌قراری کنید. اهل طغیان را عامل هلاک ناشی از عذاب گمان نبرید و از شدت و حدت و جمع آنها هراسی به دل راه ندهید.)

در واقع باید از گذشته درس گرفت و اطمینان تام یافت که استقامت می‌تواند بسیار مؤثر واقع شود. حضرت ولی امرالله نظری به گذشته انداخته، نوری فراراه ما افکنده شیوه عمل در آینده را روشن می‌فرماید: "انقلابات و امتحانات و بلایا و رزایا و زجر و حرق و طرد و نهب و ضرب و شتم و اسر و نفی و حبس و قتل هیچ یک مانع از پیشرفت این امر نازنین نگشت و فتوری در همت پیروان و مدافعینش در اقطار مختلفه عالم احداث نمود و علت اعتلال و اختلال در نظم بدیعی و انشقاق و انقسام و تفرقه و انشعاب در صفوف جنود مجنده‌اش نگردید. بلکه اگر به نظر دقیق ملاحظه شود معلوم و واضح گردد که نفس انقلاب و تتابع مصائب و نوائب و شدائد و متاعب و محن و مصاعب ممد نفوذ ذاتیه‌اش گشت و بر قوه دافعه ساریه‌اش بیفزود و از هبوب عواصف و بلایا و اشتداد زوابع امتحان و



افتتان یوماً فیوماً ساختش وسیع تر و عمودش مرتفع تر و اساسش محکم تر و جلوه اش شدیدتر و سرایتش سریع تر و سطوت و غلبه اش ظاهرتر و ثابت تر گردید. هر لطمه ای که از دست ستمکار بر جامعه پیروان امر پروردگار در خارج وارد گردید علت بروز فتح و ظفری جدید شد و هر انقلابی که تدبیر و تدلیس خائن تبه کار در داخل ایجاد نمود مورث حدوث نصرتی عظیم و ظهور جلوه ای بدیع گشت." (توقیعات مبارکه خطاب به احبای شرق، ص 117)

### توصیه به احبای الهی

جمال مبارک به احبای توصیه می کنند که در برابر حملات کتبی اعداء قطعاً جواب بنویسند و ساکت نمانند. نوشتن جواب برای رد اتهامات و حملات نزد حق ارزشمند است ولی باید تحت شرایط خاصی صورت گیرد. ابتدا توصیه جمال قدم را زیارت کنیم و سپس به ذکر شرایط آن پردازیم.

جمال قدم می فرماید: "بر جمیع نفوس حتم است که بر ردّ من ردّ علی الله آنچه قادر باشند بنویسند. کذلک قدر من لدن مقتدر قدیر. چه که الیوم نصرت حقّ به ذکر و بیان است نه به سیف و امثال آن. کذلک نزلنا من قبل و حیثیند ان اتم تعرفون. فوالذی ینطق حیثیند فی کلّ شیء بانه لا اله الا هو که اگر نفسی در ردّ من ردّ علی الله کله ای مرقوم دارد مقامی به او عنایت شود که جمیع اهل ملاء اعلی حسرت آن مقام برند و جمیع اقلام ممکات از ذکر آن مقام عاجز و السن کائنات از وصفش قاصر. چه که هر نفسی الیوم بر این امر اقدس ارفع ارفع مستقیم شود مقابل است با کلّ من فی السموات و الارض و کان الله علی ذلک لشهید." (مجموعه الواح طبع مصر، ص 153)

حضرت ولی امرالله در این زمینه هدایت لازم را فرموده اند که چگونه می توان جواب ردیه ها را ارسال داشت. این از برای آن است که تنظیم و ارسال جوابیه ها دارای نظم و ترتیب معینی باشد:

"به عقیده هیکل مبارک، موضوع حملات در تکذیب و ردّ امر مبارک و انتقاد علیه آن از طریق جرائد و مطبوعات را محفل روحانی ملی باید مطمح نظر قرار دهد. این هیأت، اعم از آن که مستقیماً یا از طریق مأموریت دادن به لجناتش اقدام نماید، باید مصلحت جواب دادن به این قبیل حملات را تشخیص دهد و تعیین نماید، و همچنین باید به دقت بیانیه هایی را که احبای مایلند به این منظور به جراید ارسال دارند مورد بررسی قرار داده تصویب نماید. تنها از طریق این نظارت و مراقبت بر تمامی اقدامات مطبوعاتی است که احبای می توانند امیدوار باشند از ایجاد هر گونه سوء تفاهم و مشتبه شدن امور در

اذهان خود آنها و نیز اذهان عامه مردمی که می‌توان از طریق مطبوعات با آنها در تماس بود، جلوگیری شود.

لذا، حضرت ولی امرالله توصیه می‌فرماید که از این پس در کلیه مجهودات خود برای رد انتقادات اعداء امرالله از هدایت محفل روحانی ملی استفاده ننمایید، زیرا در بعضی موارد مقابله با این قبیل حملات، که غالباً به مناقشات بی‌ثمر و بی‌پایان منجر می‌شود، مطلقاً هدر دادن وقت و قوا است، و حتی شاید مضرّ به مصالح باشد. محفل روحانی ملی بهتر می‌تواند شما را هدایت کند که در این قبیل موضوعات به چه اقدامی مبادرت نمایید." (ترجمه - مکتوب 28 سپتامبر 1938 به یکی از احباء)

حضرت عبدالبهاء ضمن بیان نوع مخالفت‌ها با احبای الهی، نحوه مقابله با آن را نیز توضیح می‌دهند. طلعت میثاق در این رابطه می‌فرماید: "... کثیری از نفوس علیه شما قیام نمایند، ظلم و ستم روا دارند، هتک حرمت کنند و استهزا نمایند، از جمع شما احتراز نمایند، و تمسخر کنند. اما، آب سماوی شما را نورانی فرماید تا مانند شعاع شمس غمام ظلمت اوهام و خرافات زائل کنید، در کمال جلال فی وسط السماء بدرخشید و وجه ارض را روشن نمایید. وقتی این امتحانات رخ بگشاید قدم ثابت کنید و صبر و اصطبار به منصفه ظهور رسانید. باید در کمال محبت و مهربانی با آنها مقابلی نمایید؛ اعتساف و تضییقات آنها را ملعبه صبیان دانید و ابداً اهمیت ندهید. چه که مآلاً نورانیت ملکوت بر ظلمت ناسوت غالب شود و عظمت و استعلاء مقام شما ظاهر و آشکار شود." (ترجمه - لوح مبارک خطاب به یکی از احباء منتشر شده در *Baha'i News*، شماره 10 (سپتامبر 1910)، ص 1-2)

علاوه بر استقامت، باید قیام به خدمت به امر الهی و اهل عالم نمود تا ظلمات تیره زائل شود و انوار تابان شمس جمال حق جمیع را روشن و تابناک فرماید. حقیقتاً اگر این چند روزه حیات صرف خدمت به امر مبارک و هدایت خلق نشود، چه ثمر و نتیجه‌ای خواهد داشت. این است که حضرت ولی امرالله مؤکداً می‌فرماید: "ای برگزیدگان حضرت کبریا، روحی لحبکم و خلوصکم و استقامتکم الفدا، وقت آن است که به پاس این عنایت کبری و منحه عظمی و بشارت امنع ابهی هر یک از جان بخروشیم و از روان بنوشیم و از تن بکوشیم تا به آنچه لازمه عبودیت صرفه بحتّه تامه است در این کور بدیع و قرن مجید موفق گردیم... از انقلاب خائف نگردیم و از تلونات و حوادث این عالم ترابی نیندیشیم و از تطورات این امر أوعر خطیر مندهش و حیران نشویم. بلکه بر ثبوت و استقامت و تعاون و تعاضد بیفزاییم و به قدر مقدور بکوشیم تا در این چند روز حیات باقیه به خدمتی که لایق آن آستان است موفق گردیم." (پیام آسمانی، ج 1، ص 39)

ابتداً نباید انتظار داشت که با انتشار آوازه امرالله از شدت حملات کاسته شود یا مخالفت‌ها با امر مبارک فروکش کند. صحیح است که بسیاری از نفوس فرهیخته در عالم از امر مبارک حمایت می‌کنند، اما آتش مخالفت نیز فروزان‌تر و مشتعل‌تر خواهد شد. حضرت ولی امرالله توضیح می‌فرمایند:

"نمی‌توان معتقد بود که با افزایش قوت، اقتدار و نفوذ امر مبارک، معضلات و آلامی که در گذشته با آن مبارزه کرده به همان میزان تقلیل خواهند یافت یا بالمره از میان خواهند رفت. ابداً با ازدیاد قوت و قدرت امرالله، مدافعان متعصب و متحجر قلاع ارتجاع، از هر فرقه‌ای که باشند، بر تأثیر نافذ این امر الهی مترقی واقفند، و برای انطفاء نور و هتک حیثیت و لطمه زدن بر حسن صیت و شهرت آن قیام خواهند کرد و از هیچ اقدامی فروگذار نخواهند کرد. چه که آیا مولای محبوبمان حضرت عبدالبهاء از ورای جدار سجن در قلعه عکا نبوت متعالی و درخشان خود را نفرستادند - کلماتی در پیش‌بینی آشوب و ناآرامی آتیۀ عالم آنقدر بارز و معهدا در وعده انتصارات نهایی آنقدر پر بار... یاران محبوب، تکلیف عظیمی که در کنار آن حضرت به عهده داریم مبارزه در نبردهای آن حضرت و وصول به مظفریت ایشان است. باشد که ثابت کنیم قابلیت اعتماد ایشان را داشته‌ایم." (ترجمه - مکتوب 12 فوریه 1927 خطاب به بهائیان غرب، مندرج در *Baha'i Administration*، ص 123)

البته یکی از تکالیف عمده احباء آن است که اتحاد خود را از دست ندهند. این امر بغایت اهمیت دارد. زیرا یکی از اهداف اعداء امرالله ایجاد تشّت و تفرقه در جمع اهل بهاء است. علاوه بر نفوسی که خارج از امر هستند، ناقضین نیز به تمام همّت در این زمینه می‌کوشند. توصیه حضرت ولی امرالله به اتحاد در مقابل اعداء در این کلمات تبلور دارد:

"انفصال بین تشکیلات امر بهائی و سازمان‌های مذهبی اسلامی مخالف آن، نهضتی که از مصر شروع شد و اکنون به طور مداوم و مستمر در سراسر خاورمیانه انتشار می‌یابد، و در میقات معین تأثیر و نفوذش را در غرب خواهد گذاشت، تکلیف و وظیفه‌ای را بر عهده جمیع حامیان باوفای امر مبارک می‌گذارد که از تکلم به هر کلامی و مبادرت به هر اقدامی که بر موضعی که اعداء ما، در سال‌های اخیر و خود به خود، اعلام و تثبیت کرده‌اند، تأثیر منفی بگذارد اجتناب نمایند... مخالفان ما در شرق مبارزه‌ای را به مرحله اجرا در آورده‌اند. مخالفان آینده ما در غرب نیز قیام خواهند کرد و این مبارزه را بیش از پیش ادامه خواهند داد. وظیفه ما، در انتظار این برخورد قطعی و حتمی، در کمال قاطعیت و حفظ وحدت و وفاداری، حفظ یکپارچگی و اتحاد امر مبارک به منصبه ظهور رساندن خصائص متمایز مؤسسات آن است که به اراده الهی تعیین و تشکیل شده است." (ترجمه - دستخط حضرت ولی

امرالله منضمّ به مکتوب 15 جون 1935 که از طرف هیکل مبارک به محفل روحانی ملی ایالات متّحده و کانادا نوشته شده و در Baha'i News شماره 95 (اکتبر 1935)، ص 2، درج شده است.

خوشبختانه به شهادت قلم ملهم حضرت ولی امرالله هرگز در صفوف احبّاً تفرّق و تشتّت ایجاد نشده و همواره وحدت و اتّحاد خود را حفظ کرده‌اند. جمیع یار و یاور یکدیگر بوده و هستند. هر نفسی، آنطور که حضرت بهاءالله در لوح جمال می‌فرمایند، می‌تواند برداشتی متفاوت و استنباطی متغایر با دیگری حتی در زمینه عرفان الهی داشته باشد، ولی آن را محلّ اختلاف قرار ندهد. حضرت ولی امرالله شهادت داده‌اند:

"فی الحقیقه، اگر به دیده بصیرت ملاحظه شود معلوم و واضح گردد که شدائد و آلام و تضییقات و تطوّراتی که امر الهی را در این دور مقدّس احاطه نموده با هیچ یک از مصائب و بلاهای سابقه در اعصار و ادوار ماضیه قابل قیاس نیست و برخلاف ادیان سابقه انقلابات و تحولات طاریه به هیچ وجه موجب تشتیت جمع و تفریق کلمةالله نگردیده و در بین دوستان حضرت رحمن ایجاد انشعاب و انشقاق نموده. بلکه بالعکس امتحانات و افتتانات علّت تطهیر امرالله شده و مورث تحکیم و تقویت اساس شریعةالله گردیده و بنیة جامعه را برای مقابلی با موانع و مشکلات آتیه محکم‌تر و استوارتر ساخته است." (قرن بدیع، ص 6-815)

به بیان حضرت ولی امرالله احبّای الهی باید بدون تحریک مخالفان، در کمال حکمت به بیان ملایم تعالیم الهی را گوشزد هر شریف و وضعی نمایند. می‌فرمایند:

"برای آن که امر الله به خوبی و به وجه مطلوب پیشرفت نماید باید از هر فرصتی که دشمنان آینده اعم از روحانیون و دیگران فراهم آورند استفاده نموده به کمال حکمت و ملایمت بدون تحریک حسّ عداوت آنان به بیان مقصد و مرام امرالله پرداخت و عمومیت آن را اعلان و از آن دفاع نمود و خاطر نشان ساخت که امر بهائی مبدئی الهی داشته، مافوق ملیت بوده و مؤسّساتش غیرسیاسی است و همه ادیانی را که در گذشته ظاهر گشته از جانب خداوند می‌دانند." (حصن حصین شریعت‌الله، ص 28)

در واقع این اقدامات مخالفان وسیله مطلوبی برای احبّاء است که بتوانند قدم راسخ در زمینه ابلاغ کلمة الله بردارند و ابدأً متزلزل نشوند. در مکتوبی که از طرف حضرت ولی امرالله نوشته شده آمده است: "زمانی که از طرفی ترقی و تعالی امر الهی، و از طرف دیگر متناسب با آن انحطاط در سازمان‌های مذهبی به نحوی اجتناب‌ناپذیر رهبران مذهبی مسیحی را برانگیزد که در کمال شدت و حدّت به مخالفت امرالله و تضعیف آن قیام کنند، احبّای الهی فرصتی حقیقی خواهند یافت تا از امر الهی دفاع و

حَقَانِیت آن را اثبات و اعلان نمایند." (ترجمه - مکتوب 25 مه 1938 به محفل روحانی ملی ایالات متحده و کانادا)

### نتیجۀ استقامت سازنده و مظلومانه احبّاء

احبّاء همیشه مأمور بوده‌اند در کمال مظلومیت، صلابت و شہامت خود را نشان داده در برابر حملات استقامت نمایند. نه دست به شمشیر ببرند و نه مقاومت مسلحانه داشته باشند. در واقع سیف احبّاء بیان است و سنان آنها حکمتِ نمایان. نه کاری به سیاست دارند و نه در امور حکومت مداخله نمایند. بلکه به بیان تعالیم پردازند و سر سوزنی از صراط مستقیم الهی انحراف نجویند. نتیجہ این استقامت را حضرت ولی امر الله اینگونه بیان کنند:

"جنود مجندۀ حضرت بہاء الله، کہ در عالم غرب در یکی از مراکز پر عظمت و صحنہ‌های پرمخافت و مہابت به خاطر نام و امر مقدّس حضرتش به یکی از شدیدترین و پرافتخارترین مجاہدات مألوفند، نباید از هیچ مخالفتی مأیوس شوند و از هیچ مقاومت و ممانعتی افسردہ و محمود گردند. ہرگز از مفتریات مفترین و معاندات معاندین کہ لسان به تنقید گشودہ و مآرب سامیہ یاران را در انظار کوچک و حقیر قلمداد نمایند، آزرده نشوند و از منہج قویم و صراط مستقیم منحرف نگردند؛ از تہدیدات متعصّبین و تسویلات و دسائس مغلّین، کہ از ہر جہت جامعۀ مظلوم را احاطہ نمودہ نہرأسند و مضمار خدمت را وانگدارند؛ چون جبل راسخ باشند و بہ مثابۀ طودِ باذخ. اعتراض و مخالفت بذاتہ لذاتہ منادی آئین الهی است و انتقاد و مخاصمت ممدّ و مؤید شریعت رحمانی. عدم شہرت و مقبولیت، امتیاز و اعتلاء امر الهی و نصرت و غلبہ تعالیم ربّانی بر افکار و احساسات بشری را محسوس تر و لائح تر جلوه دہد و نفس دفع و منع چون قوہ جاذبہ، الذّ اعداء را منقلب و منجذب نماید و در دایرہ امر الله وارد سازد. إِنَّ الْقَضَاءَ مُؤَيِّدٌ لِهَذَا الْأَمْرِ وَالْبَلَاءُ مُعِينٌ لِهَذَا الظُّهُورِ." (ظہور عدل الهی، ص 89)

باید توجّہ داشت کہ کیفیت مخالفت‌ها ہمیشہ یکسان نیست ولی نتیجہ استقامت ہموارہ رو بہ علو و سموّ بودن امر مبارک است تا مراحل مختلفہ را طیّ نماید و بہ اعلیٰ مدارج برسد. حضرت ولی امر الله در مقدمہ کتّاب قرن بدیع می‌فرماید:

"امر قابل ملاحظہ دیگر کہ طیّ ادوار مذکورہ بہ نحو وضوح مشہود می‌گردد توسعہ و تدرّجی است کہ در نحوہ مخالفت اعدا حاصل شدہ؛ مخالفتی کہ بدو از طرف حزب شیعہ ابراز و سپس با تبعید حضرت بہاء الله بہ خاک عثمانی و قیام سلطان و خلیفہ مقتدر آن ارض، کہ در رأس جمہور عظیم اہل سنت، اکثر پیروان حضرت محمد، قرار گرفتہ بود، تشدید پذیرفت و اکنون در اثر طلوع نظم جهان‌آرای الهی

در خطّه غرب و تماس و اصطکاکش با مؤسّسات مدنی و مذهبی عالم مسیحیت ممکن است مورد تأیید و پشتیبانی دول و مللی واقع گردد که در سلک قدیمی ترین و ریشه دارترین مقامات روحانی آن دیانت منسلک می باشند و همچنین ملاحظه می شود که بعضی از جوامع امریه با وجود عناد و خصومت دائم التّزاید دشمنان و با تحمّل مصائب و آلام بی کران و محن و شدائد فراوان مراحل مجهولیت و مقهوریت و انفصال و استقلال را که خود مّمهد سبیل برای حصول رسمیت آئین الهی و تأسیس جامعه جهانی بهائی در قرون و اعصار آتیه خواهد بود، طیّ نموده و به مدارج ترقی و اعتلاء واصل شده اند." (مقدمه قرن بدیع، ص 34 / بعد از رسمیت، سلطنت الهی و بعد سلطنت جهانی بهائی است.)

### نوید برای آینده

تردیدی نیست که ذلّت ظاهره در سبیل حق نصیب بندگان الهی می شود. اما به بیان حضرت بهاءالله این حالت همواره وجود داشته و در آینده نیز وجود خواهد داشت. زیرا احبّای الهی، نظر به حجبی که در دل نسبت به مولای خود دارند، این مخالفت اعدا را به طیب خاطر می پذیرند زیرا آن را نه تنها سبب رهایی خویش از ناخالصی های دنیای مادی می دانند، بلکه وسیله ای جهت هدایت خلق خدا می شمارند. در لوح رئیس می فرمایند، "این نفوس از خمر رحمن به هیجان آمده اند و سکر سلسبیل عنایت الهی چنان اخذشان نموده که اگر ظلم عالم بر ایشان وارد شود در سبیل حق راضی بل شاگردند؛ ابدأ شکوه نداشته و ندارند. بلکه دمائشان در آبدانشان در کلّ حین از ربّ العالمین آمل و سائل است که در سبیلش بر خاک ریخته و همچنین رؤسشان آمل که بر کلّ سنان در سبیل محبوب جان و روان مرتفع گردد." (الواح نازله خطاب به ملوک و رؤسای ارض، ص 233-234)

حضرت عبدالبهاء این مخالفت ها را سبب ارتقای نفوس می دانند و وسیله ای برای متمایز ساختن نفوس مقدّسه که مستقیم مانند و نفوس دیگر که ناتوان بمانند. هیکل مبارک می فرماید: "تا ضوضاء نشود شیدائیان جمال حق را نشو و نمایی نه و تا غوغایی ظاهر نگردد عاشقان محبوب عالمیان را سر و سودایی نه. شدّت هبوب اریاح نهال های بی ریشه را تیشه گردد، ولی اشجار ثابته را سبب ازدیاد طراوت و لطافت شود و استقامت و متانت پیدا کند. امتحانات شرط است و افتتانات از سنت الهی بین خلق." (منتخباتی از مکاتیب، ج 2، ص 213)

با این همه جمال مبارک احبّای الهی را اینگونه تسلی می بخشند: "ناظر به این مباش که احبّای الهی در این ایام به ذلّت ظاهری مبتلی شده اند. این ذلّت نخر عزّت ها است. کدام عزّت است اعظم از آن که لسان قدم در سبیل اعظم به ذکر احبّای خود مشغول شود. زود است که سحاب مانعه خرق شود و

شمس کلمه مُشْرِقة العِزة لله و لأحبائه از افق سماء مشیت مُشرق و طالع گردد... عنقریب دنیا و آنچه در او است مفقود و بیتی العِزة لأحباء ربك العزیز الکریم. (منتخباتی از آثار حضرت بهاء الله، چاپ دوم، ص 120 / شماره 140)

جمال مبارک به احبای الهی توصیه می فرماید که از این مخالفت ها هراسی به دل راه ندهند و در کمال قدرت و قوت چون کوه مقاومت نمایند. می فرماید: "قل یا حزب الله ایّا کم أن تخوفکم قدرة العالم أو تُضعفکم قوة الامم أو تمنعکم ضوضاء اهل الجدل أو تُحزِنکم مظاهرُ الجلال. کونوا کالجبال فی أمر ربکم المقتدر العزیز المختار." (لثالی الحکمة، ج 3، ص 87 / مضمون: بگو ای حزب الهی، مبدا قدرت عالم شما را بترساند یا قوت امت ها شما را ناتوان سازد یا جار و جنجال اهل جدال شما را منع کند یا مظاهر شکوه ظاهره شما را اندوهگین سازد. در امر پروردگارتان همانند کوه باشید.)

در کلام دیگر امر به توکل و تفویض می فرماید و وعده نصر و فیروزی می دهند: "بگو ای اهل بهاء مبدا سطوت اقویا قوت شما را سلب نماید و یا شوکت امرای ارض شما را خائف و هراسان سازد به حق توکل کنید و امور را به حفظ او سپارید خداوند به نیروی حقیقت شما را مظفر و منصور خواهد ساخت انه هو المقتدر علی ما یشاء و فی قبضته زمام القدرة و الاقتدار." (نقل ترجمه از صفحه 168 ظهور عدل الهی)

جمال قدم به نکته ظریفی اشاره می کنند و آن این که چون امر الهی قوت یابد، جمیع نفوس ادعای ایمان نمایند: "قل إذا جاء النصر کُلُّ یدعون الایمان و یدخلون فی أمر الله طوبی للذین هم استقاموا علی الأمر فی تلك الأيام الّتی فیها ظهرت الفتنه من کلّ الجهات." (منتخباتی از آثار حضرت بهاء الله، چاپ دوم، ص 125 / شماره 150 / مضمون: وقتی فتح و فیروزی حاصل شود همه ادعای ایمان کنند و در ظل امر الهی وارد شوند. خوشا به حال کسی که در این ایام، که از جمیع جهات فتنه ظاهر شده، بر امر الهی مستقیم ماند.)

پیش بینی نصرت آینده

حضرت عبدالبهاء خطاب به فردی که مبتلا به مخالفت های اهل عدوان شده نوید آینده ای جذاب را می دهند که جبران جمیع این صدمات در راه حق را خواهد نمود. کلام زیبای مرکز میثاق بسیار دلنشین است:

"در موسم زمستان آنچه طغیان شدیدتر و باران و بوران عظیم تر، در فصل نوبهار گلشن و گلزار طراوت و لطافتش بیشتر گردد و حلاوت و زینت چمن و لاله زار زیادتر شود. گریه ابر سبب خنده گل گردد و دمدمه رعد نتیجه اش زمزمه بلبل شود و شدت برد جمال ورد به بار آورد و طوفان سرد باغ را به شکوفه های سرخ و زرد پیاراید. اریاح شدید منتج نسائم لطیف گردد و باد صبا شمیم گل حمرا گیرد. سفیدی برف سبزی چمن شود و افسردگی خاک شکفتگی نسرین و نسترن گردد و پژمردگی شتاتری و تازگی بهاری شود و شدت سرما اعتدال هوا گردد. سرو بیابد، فاخته بنالد، بلبل بخواند، گل چهره برافروزد، لاله ساغر گیرد، نرگس خمود گردد، بنفشه مدهوش شود، اشجار سبز و خرم شود و اوراق طراوت جوید، ازهار بدمد، اثمار نمودار شود، گلشن مجلس انس شود و چمن محفل قدس گردد. جمیع این فیوضات و تجلیات بهار اثر مصیبات زمستان است و کل سرور و حبور گلشن و گلزار از اثر برودت فصل شتا.

لذا، ای اسیر سلاسل و اغلال و رهین وثیق و سجن در راه پروردگار، اگرچه در بلایای شدید افتادی و در رزایای عظیمه گرفتار شدی، کأس بلا نوشیدی و زهر ابتلا چشیدی، بسا شبها که از ثقل اغلال نیارمیدی و بسا روزها که از اذیت اهل ضلال نیاسودی، انیست صدمات قویه بود و جلیست بلیات شدیده، امیدواریم که این مشقات جسمانیه راحت و مسرت روحانیه آرد و این آتش سوزان عوانان روح و ریحان قلب و وجدان آرد؛ این عسرت علت مسرت گردد و این زحمت باعث رحمت شود و این نعمت سبب نعمت جاودانی گردد و این تنگی سجن گشایش جهان الهی شود. قسم به سلطان وجود و عالم غیب و شهود که این بلیات سبیل محبوب از جان عزیزتر است و از شهد و شکر لذیذتر." (من مکاتیب حضرت عبدالبهاء، ص 245)

### نتیجه مخالفت ها با امر مبارک

در طول تاریخ ادیان، همواره اینگونه مخالفت ها سبب انتشار امرالله گشته و ندای الهی از خاستگاه خود به نقاط بعیده رسیده است. فی الحقیقه شواهد بسیاری بر این حقیقت وجود دارد که بعضاً در آثار مبارک که نیز منعکس شده است.

حضرت عبدالبهاء در لوحی خطاب به جناب ابن اصدق می فرمایند، "عظمت امر آنچه بیشتر ظاهر شود معترضین و منکرین و رادین عظیم تر و کثیرتر گردد و سبب اعلاهی کلمه الله است. احبای الهی باید به جان و دل بکوشند و به گفتار و رفتار ثابت نمایند که راه خدا پیوندند و در سبیل رضا سلوک نمودند و به محبت الله افروختند و پرده های شبها سوختند ... هرچه جهلا بیشتر جفا نمودند علم وفا بلندتر شد و



هرچه مقاومت بیشتر کردند انوار افزون تر شد تا نفس اعداء سبب گشتند که صیت امرالله در شرق و غرب منتشر شد و آوازهٔ جمال ابی جهانگیر گشت. اگر چنین تعرض و تعرض جهلای امت نبود به جان عزیزت صیت امرالله تا به حال از ایران تجاوز نموده بود؛ شرق منور نبود، غرب معطر نبود و جنوب و شمال معبر نگشته بود. این از مواهب کلیه الهیه است." (پیام آسمانی، ج 1، ص 38)

"ای احبای الهی، وقتی هبوب اریاح تشدید گردد، امطار به شدت نازل شود، برق ساطع گردد، رعد بگردد، آذرخش نازل شود و طوفانهای امتحان شدت گیرد، محزون نشوید؛ بعد از طوفان، ربیع الهی برسد، تپه و دشت خرم گردد، عرصهٔ گندمزار در کمال مسرت موج زند، زمین مشحون از گل و شکوفه گردد، اشجار خلعت خضرا در بر کنند و به ازهار و اثمار مزین شوند. لذا در جمیع ممالک برکات ظاهر شود. این مواهب نتیجهٔ طوفانها و گردبادها است. لهذا، ای احبای الهی، وقتی ناس علیه شما قیام کنند، شما را آزار و اذیت نمایند، مبتلا کنند و معذب دارند و تهمت و افترا زند محزون شوید. ظلمت سپری گردد و نور آیات باهره ظاهر شود، حجاب خرق شود و نورانیت حقیقت از غیب ابی ساطع گردد. قبل از وقوع شما را اخبار نمایم تا وقتی جیوش نفوس به علت محبت به من بر شما قیام نمایند، مضطرب نشوید و مأیوس نگردید؛ بلکه چون جبل باذخ راسخ و ثابت باشید، چه که این تزییقات و کلمات نالایقهٔ مردمان به شما از قبل مقدر است. طوبی لکل ثابت راسخ." (ترجمه - *Tablets of Abdul Baha Abbas*، ج 1، ص 12-14)

در واقع نتیجه و ثمرهٔ جمیع مخالفتها و ردیه‌ها و اتهامات و حرکت‌های ایزدایی از یک طرف و مقاومت و استقامت احباء از طرف دیگر اعتلای امرالله و ظهور و بروز عظمت کلام الهی خواهد بود. حضرت ولی امرالله در یک کلام هم احبای الهی را هدایت می‌فرمایند و هم نوید عنایت می‌کنند:

"صرصر امتحانات متتابعهٔ شدید را مقاومت نمایند و از هبوب عواصف بلایا و رزایاء متوالیه در داخل و خارج پریشان و اندوهگین و مأیوس و متزلزل نگردند. به یقین مبین بدانند که در بحبوحهٔ انقلاب و اضطراب و اغتشاش و اعتراض و طغیان دول و امم و قبائل و ملل، عظمت امرالله به اسباب غیبیه و وسائل غیرمنتظرهٔ عجیبه بغتهٔ جلوه نماید و قهاریت و غلبهٔ روح نازینش کاملاً ثابت و آشکار گردد و وحدت اصلیه و متانت اساس و علؤ منزلت جامعهٔ پیروانش بر عالمیان مکشوف و مبرهن گردد. زیرا جمال ابی حامی عدل است و ناصر حق؛ حافظ یاران راستان است و هادم بنیان ظلم و عدوان." (پیام آسمانی، ج 1، ص 7)

در واقع ثمرهٔ جمیع این مخالفت‌ها و حملات جز این نیست که احبای الهی بر صراط مستقیم حقّ مقاوم‌تر و مستقیم‌تر خواهند شد و امر الهی از اعتلای بیشتر برخوردار خواهد گردید و البته بر حملات اعداء خواهد افزود و آن حملات سبب استقامت بیشتر احبّاء خواهد شد. حضرت ولی امرالله چه زیبا بیان می‌فرماید که این مخالفت‌ها خیری در لباس شرّ است:

"به تجربه ثابت شده است که این گونه کوشش‌های بیپوده هرچند بدخواهانه و مصرّانه باشد به یک اعتبار سبب می‌شود که آشنا و بیگانه از کُنه امر بهائی و وسعت خواصّ ممیزه‌اش بیش از پیش باخبر گردند. این قبیل انتقادات شدید چه از روی سوء نیت باشد و چه نباشد تأثیری جز این ندارد که قلوب حامیان امرالله را مشتعل می‌سازد و جمع مروّجین باوفایش را به هم پیوندی محکم‌تر می‌زند و همچنین آئین الهی را از عناصر فاسدی که برای تضييع نام و توقّف روح نبّاضش به جمع اهل بهاء پیوسته‌اند پاک و مطهر می‌نماید. لهذا ما باید از دو جهت هم از حملات دشمنان استقبال نماییم و هم با هر طوفان نفاقی که گاه به گاه به دست مُعرضین یا مدّعیان ایمان برپا می‌شود با سرور و اطمینان مقابله نماییم و آنها را خیری در لباس شرّ شماریم. زیرا هجوم چنین حملاتی از داخل و خارج به عوض آن که سبب تضعیف امرالله گردد اساس بنیادش را مستحکم می‌کند و بر شدّت اشتعالش می‌افزاید. آن حملات هرچند برای خاموش ساختن چراغ امرالله است، اما برعکس نتیجه می‌دهد و سبب می‌گردد که خواصّ ممتازةٔ تعالیم بهائی بر جهانیان نمایان گردد و کمال وحدتش معلوم شود و بی‌همتایی مقامش رخ بگشاید و جامعیت نفوذش تثبیت یابد و یقیناً چنین زمزمه‌هایی که حسودان از غیظ پیشرفت امرالله منتشر می‌کنند هرگز قلوب مجاهدان غیور امرالله را ملول و آشفته نسازد." (نظم جهانی بهائی، ترجمه هوشمند فتح اعظم، ص 19-20)

## کلام آخر

در پایان ترجمه انگلیسی مطالع الانوار، کلامی از حضرت ولی امرالله موجود که حملات مخالفان را تشریح و نتیجهٔ آن را بیان می‌فرماید. این کلام به قدری گویا است که ما را کاملاً مطمئن می‌سازد که این امتحانات ادامه دارد و سبب ارتقاء صیت امرالله خواهد شد:

"اگرچه هجوم قوای ظلمت که هنوز این امر الهی را مبتلا می‌سازد ممکن است شدید و بی‌امان به نظر برسد، مبارزهٔ مزبور ممکن است طولانی و خشن و بی‌رحمانه باشد، موارد یأس و نومیدی که هنوز تجربه می‌کند ممکن است جدی و توان‌فرسا باشد، اما علوّ و سموی که این امر مبارک مآلاً کسب خواهد کرد هیچ دیانت دیگری در طول تاریخ حیات خود کسب نکرده است... کسی چه می‌داند چه

انتصارات و مظفریت‌هایی، با جلال و عظمتی بی‌مثیل و بدیل، در انتظار کلّ مؤمنین فعال حضرت بهاء‌الله است؟ یقیناً ما به بنای عظیم و باشکوهی که ید قدرتش برپا داشته نزدیک‌تر از آن هستیم که بتوانیم مدعی شویم که، در مرحله‌ی فعلی از سیر تکاملی این ظهور الهی، می‌توانیم به نحو اتمّ و اکمل عظمت و جلال موعودش را در نظر مجسم سازیم. تاریخ گذشته‌اش، که به خون شهدای لاتعدّ و لا تحصى رنگین شده، ما را به این تفکر سوق می‌دهد که، هر آنچه که این امر مبارک به آن مبتلا شود، هر قدر قوایی که هنوز به آن مهاجم هستند مهیب و مرعوب کننده باشند، هر قدر شکست‌هایی که به نحوی اجتناب‌ناپذیر تجربه می‌کند متعدّد باشند، ترقّی و تقدّمش هرگز متوقف نگردد، و همچنان به پیشرفت ادامه خواهد داد تا آخرین وعده‌ی الهی، مندمج در کلام حضرت بهاء‌الله، به نحو اکمل و اتمّ تحقّق یابد.

(ترجمه - از مؤخره نوشته شده بر کتاب مطالع الانوار، صفحات 8-667)

این مخالفت‌ها هر دم شدیدتر شود و این مبارزه با اهل بهاء هر آن از حدّت بیشتر برخوردار گردد، ولی در عزم جزم احباء در جهت نجات عالم و حفظ امم از ورطه هولناکی که در شرف سقوط در آن است خلل وارد نخواهد آورد. کلام مولای حنون، حضرت ولی امرالله مؤید این مقال است:

"هرچند امرالله در عقود و عهد آتیه دچار شدائد و مصائب عظیمه گردد و هر مقدار بر خطرات و انقلابات هائله در مرحله‌ی بعدی تکامل جهانی امر الهی بیفزاید و حملات و مهاجمات اعدا از هر ناحیه و جهت علیه آئین نازنین تشدید پذیرد و امواج سهمگین مخالفت از هر سو سفینه نجات را احاطه نماید، نزد اهل بهاء، متمسکین به عروّه و وثقی که به حقایق الهیه آشنا و بر اهمیت این امور که پیوسته ملازم با بسط و توسعه کلمه‌الله بوده واقف و مستحضرند و نتایج و آثار جسیمه‌اش را در اعتلاء شریعت رحمانی به دیده بصیرت احساس کرده‌اند، این مسأله محقّق است که همان قدرت و سطوتی که امرالله را طیّ یکصد سال تحوّل و تطوّر خویش حفظ نموده و آن را در مسیر ترقّی و تعالی سوق داده است، این درّ ثمین را پیوسته از تعرضات اهل عدوان محروس و در کنف صون و حمایت خویش مصون و محفوظ نگاه خواهد داشت و موجبات نشو و ارتقاء آن را فراهم و از هر آفت و بلیتی حراست و صیانت خواهد نمود. آفاق جدید در مقابل انظار اهل عالم هویدا و فتوحات و انتصارات خطیره نصیب پیروان اسم اعظم خواهد گردید تا آن که پیام آسمانی حضرت بهاء‌الله کاملاً تحقّق یابد و صیت عظمت و بزرگواریش به سمع اهل عالم رسد و سیطره محیطه ازلیه‌اش بر جهان و جهانیان واضح و آشکار گردد.

(قرن بدیع، ص 818)